

[Valdemar Sørensen.]

Uro har kunnet opstaa, for jeg kan naturligvis godt se, at navnlig med Hensyn til de saakaldte grønne Omraader, hvoraf omkring 2 000 Matrikelnumre omfattes af Fredningsplanerne, vil der ved Omsætning, ved Køb, Salg og Prioritering af Ejendommene kunne opstaa mangfoldige Forhold, hvorved det bliver vanskeligt for den nuværende Ejer at komme igennem uden et øjeblikkeligt eller et forudseligt Tab, saafremt han ikke kan faa en Fredningssag gennemført. Det, Indstillingen fra Foreningen „De grønne Omraader“ gik ud paa, var da ogsaa dette, at man til de øvrige Betingelser for Rejsning af Fredningssag føjede to, nemlig, at man kunde faa Fredningssag rejst, naar det drejede sig om Salg eller om Prioritering af de paagældende Ejendomme. Det er altsaa ikke lykkedes at føre dette Synspunkt igennem. Vi har faaet Betænkningen med de Indrømmelser fra den højtærede Statsminister, der ligger i Skrivelserne til Udvalget, og jeg for mit Vedkommende maa erklære mig tilfreds hermed. Jeg har ikke noget imod, at Ansvaret for Afgørelsen af Sager navnlig inden for de grønne Omraaders Bælte bliver lagt i selve Ministeriets Haand. Jeg ved godt, at saaledes som Forholdene ligger, er der andre Medlemmer, der kunde ønske det fæstnet i Lovbestemmelser, og det er jo ogsaa muligt, at det engang bliver nødvendigt, saafremt denne Fredningsaffære trækker meget længe ud, men foreløbig forekommer det mig dog bedst at afvente den første af de Revisioner af Planerne, som den højtærede Statsminister har givet Tilsagn om.

Hvad jeg derimod meget kunde ønske at gøre en Slutbemærkning om ved denne Lejlighed, er Spørgsmaalet om Administrationen, altsaa den Administration, der foregaar, inden Sagen eventuelt kommer til Statsministeriets Afgørelse. Efter de Erfaringer, jeg har gjort, baade uden for og inden for det Udvalg, der har beskæftiget sig med Forslaget, maa jeg erkende, at den Administration, man er ude i, ikke forekommer helt betryggende. De Sager, der er forelagt os, og de Sager, jeg i øvrigt har haft Lejlighed til at se, synes jeg er af en saadan Art, at jeg meget vel forstaar den Uro, der har rejst sig i de Grundejerkredse, som falder ind under Fredningsplanerne, og jeg vil meget haabe, at Arbejdet i Udvalget og Konferencerne med den højtærede Statsminister og Behandlingen her i Rigsdagen vil give sig Udslag i, at man fra Regeringens og Rigsdagens Side følger dette Forhold med den største Agtpaaivenhed og ikke

paa nogen Maade gaar med til, at der sker Overgreb, og ej heller til, at der ved Udnyttelsen af de paagældende Arealer lægges Besidderne større Vanskeligheder i Vejen end nødvendigt for at gennemføre Fredningsplanerne paa en saa naturlig og rigtig Maade som muligt.

Med denne Bemærkning skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til Gennemførelse.

P. D. Jensen: Naturligvis har heller ikke jeg noget imod Naturfredning, tværtimod, men den maa da gennemføres med rimelig Hensyntagen til de Mennesker, hvis Ejendomme det kommer til at gaa ud over, og jeg synes ikke, man gør dette ved det foreliggende Lovforslag. Jeg forstaar godt, at denne Sag er vanskelig at arbejde med. Det, der sker, er jo dette, at der ved Overfredningsnævnets Foranstaltning noteres paa Tingbogens Blade Naturfredningsplaner for de Ejendomme, der helt eller delvis omfattes af Planerne. Samtidig med at dette sker, taber de paagældende Ejendomme selvfølgelig en Del af deres Værdi, mere eller mindre, efter hvor omfattende Planerne er. Vil de eller den paagældende Ejer af en eller anden Grund afstaa sin Ejendom, betyder dette et Tab for ham. Beholder han Ejendommen, er han i ikke ringe Grad hemmet med Hensyn til at foretage sig noget med de Arealer, Fredningsplanerne omfatter. Og spørger man, hvor lang Tid det varer, forinden en endelig Ordning bliver truffet, ja, saa er der ikke i Lovforslaget truffet nogen Bestemmelse herom. Det kan vare 1 eller 2 eller maaske 20 Aar, forinden den endelige Ordning træffes. Hurtigt vil det ikke gaa. Alene Udvalget for Københavns grønne Omraader har Fredningsplaner, der omfatter over 2 000 Matrikelnumre, fordelt paa ikke faa Kirkesogne. De Planer, der her er fremme, vil koste Formuer at realisere, saa der vil gaa lang Tid. Jeg kan her bemærke, at dette ogsaa fremgaar af de Bilag, der er vedhæftet Betænkningen. Det vil igen sige, at det bliver de nuværende Ejere, der lider Tab ved Noteringerne, og det bliver fremtidige Ejere, der har købt Ejendommene med de tinglyste Klausuler paa og altsaa har købt forholdsvist billigt, der faar Erstatningerne udbetalt.

Jeg maa sige, at det undrer mig, at dette Lovforslag er blevet lagt paa Rigsdagens Bord, og det undrer mig ogsaa, at Lovforslaget kan gennemføres. Det er jo saadan, at Vedtagelsen af dette Forslag træder Befolkningens naturlige Retssans under Fødderne.